

1563—65.

Sibylle Gyldenstjerne til Birgitte Gjõe.

En Fadeburskvinde og en Pige, som Birgitte Gjõe har lovet hende, ønsker hun at modtage, medens hendes Mand er i Sjælland hos Kongen, helst snarest muligt, da hun er i Trang for Piger, hvilket især er føleligt for hende nu, da hun venter sin Nedkomst, hvorefter to af dem skulle have Bryllup. Den ene Piges Trolovede beder hun Fru Birgitte ved gode Venners Fortale hos Kongen skaffe et Levebrød.

Myn ganske venlig, kerlig hilsen nu och altid forsenth metth vor herre. Min alerkeriste morsøstir, tacker iegh edir saa goduiligen och gerne for altt thett ære oc gode, som y mig altid vdy mange maade giortth och beuist haffuir, oc synderlige for ederz gode skriffuilse, som ieg nu haffuir faatt fra edir, huilckitth y skall ale mine dage finde mig ganske veluigh till att forskeyle mett edir vdy ale the mode, ieg vid att gøre thett, y kunde haffue tienist och gott aff, som ieg edir vell pligtig er. Min alirkeriste morsøstir, som y skriffuir Eskild¹ oc mig till om then fadeburz kinde, ther y vile fly oss, saa tackir ieg edir saa gerne bode for thett och altt anditt gott, oc bedir ieg edir saa gerne, atth hun mote nu kome hyd mett thett alirførste. Oc maay vide, att Eskild drager nu her aff paa onsdag oc hen till min herre², oc ther som thett vore nogenlunde mueligtt, oc thett stod edir till att gøre, tha vile ieg saa gerne, att hun kunde komme hid, men Eskild vor y Sieland, oc thenne, her er, kunde kome bortt, før hand kom hiem igen, thy hand acktir icke lenge att bliffue ther, men vill stragx tilbage igen. Oc som y skriffuir om then pige, att y vile vnde mig, nar lehaniz brylup haffuir veritt, tha suarid Eskill och sagde, att slige fæle synir haffue vy nock aff. Oc beder ieg eder, atth y tale mettth Eskild om samme pige, och siger ham, att hun er erlig oc dueligh, oc rosir hinde suarligen, saa bliffuir hand vell till fridz. Ieg paz icke paa, att hun er icke saa smock, for ieg vid vell, att s. 398hindiz duelighett then sider icke y hindiz deylighed. Ieg vile saa rett gerne, att y ville sende mig pigen hid mett kuinden, oc ieg mote faa them, thett alirførste mueligtt er, thy ieg haffuir thett storlige behoff, oc nar ieg bliffuir nu affue mettth thenne pige, som skall haffue brylup mett thett alirførste, tha haffuir ieg icke ingen(!) igen vden lehanne oc end ien, som ieg fick litt før ieg drog till Sieland. Oc vill ieg icke vere aff mettth lehanne, før gud haffuir forløst mig, thy ieg haffuir ingen, ther kand fly mig enthen mill mad helir anditt, haud(!) ieg skule haffue, før the andre kunde kome nogitt y mett mitt tingest, men ieg vill dog lade berierind¹ oc hinde giffue samen y thenne pigiz brylup, som skall haffue vor kapelan. Gud giffue, atthy kunde gøre nogen aff ederz gode vennir vd paa oc fly hanum nogitt aff kongen for hanz lange tienist, att hand kunde haffue oc bo paa. Kere morsøster, ieg kand aldrig fuld skriffue edir till, saa suarligen gerne att ieg vile tale mett edir, gud giffue, vy kunde findiz snartt. Ieg vill icke nu lenger village edir mett thenne min ringe skriffuilse, men ale mine dage ta skall y finde mig, som ieg vore edirz egen datir till att gøre altt thett, ieg vid, y kunde haffue tienist oc gott aff. Ieg bedir edir saa gerne, att y vile fly mig tise kuind folck hid, men Eskild er y Sieland. Her mett edir gud almecktigste beffalendis. Vile y vell gøre oc sige Herloff mange m gode netir paa mine veyne. Ex Nybore fredagin nest efftir sante lørgeiz dag. Ieg bedir edir gerne, att y brende brefluitt, nar thett er læst².

Cebile Gylinstiern.

Udskrift-, Tyll myn iste morsøster f[r]u B[irgi]te [Her]l[off Trolli]z till Herloffz[holm, gan]sk[e wenligen] till [skr]effuit.

Egenhænd. Orig. med Spor af Segl i Rigsark., Adelsbreve XXV. 128.

(Jan.?) 1572.

Sibylle Gyldenstjerne til Birgitte Gjõe.

Hun lover at besøge Birgitte Gjõe efter dennes Hjemkomst fra Jørgen Ruds Jordefærd. Glæder sig over Fru Birgittes Beslutning at ville bo i Sjælland; hendes Brev har hun sendt til Fru Anne Rosenkrantz.

Ihs.

Myn hierte kere, gode farsøster, ieg vill nu for tidzins kortthett skylle lade ale tilbørlig tackzigelse bestaa siig paa thenne gang och ale mine dage findis ganske goduiligen till atth gøre allt thett, ieg ved, y kunde haffue tienist helir gotth aff, mett huis y min ringe formoffue kand vere, ther skall y icke haffue mere tuilff paa, end ieg vore edirs egin borin dotir. Alirkeriste farzøstir, saa formerckir ieg vdy eders gode skriffuelse, att y acktir eder till salige lørgin Ruds begraaffulze ¹, och y icke komir hiem ygen før Om tizdagin ther efftir, och y tha ære begerindis, att ieg vile koine offuir till eder ², saa vill ieg nest guds hielp efftir edirs skriffuelse vere hos eder. Y maa vist troff, att mig lengis efftir eder aff allt mitt hierte. Gud ved, thett er mig ien stor glede, att nu vill bo vdy Sielland, gud giffue, atth thett saa santt maate vere eder behaffueligtt och vden gremilze ³. Ieg tackir edir saa ganske gerne for edirs gode s. 545vilge, atty nu vile lade mig vide, thett y vile fraa hus. Thett briff, som y sende mig, thett haffuir iegh sentt fru s. 546Anne paa Krenckerup ¹, saa hun vist faar thett y dag y sin egin hand, saa fremtt hun er hiemme. M. h. g. forsøster, s. 547saa vill ieg nu icke lengir Vmage eder metth thenne min ringe skriffuelse, men saa lenge ieg leffuir, tha skall y aldrig haffue tuill paa mig, om thett vore vdy min ringe formoffue, och ieg kunde gøre thett, y vore tientt mett. Ieg bedir eder saa gernne, atty vill gøre vell och sige eders iamffruir mange gode netir paa mine [vegne]. Her mett edir gud almechtigste beffalendis. Datum Skøring ¹ tordzdagen mett hast aar mdlxxij.

Cibela Gylinstiern
mett egin hand.

Udskrift: Erlig och velbyrdig frue, fru Beriite Gøie till Herluffsholm, min kere gode farsøstir, ganske venligen till skriffuitt.

Egenhænd. Orig. med Segl i Rigsark., Adelsbreve LIV. 32. — Trykt hos Vedel Simonsen, De danske Ruder II. 57 f.

Hillerødsholm, 8. September²⁾ 1556.

Sibylle Mogensdatter Gyldenstjerne til Fru Anne Sparre.

Hun beder Moderen om noget Lærred og en Underkjortel, som hun har lovet hende. Fskil Oxe har tabt sin Sag mod Eskil Gjøe. Johan Oxe er igen kommen til Landet.

Datterlig kierlig hilsen nu oc altiid forsentt mett vor here. Min allerkieriste moder, tacker ieg eder saa ganske ydmygeligen oc gierne for altt ere oc gott, som y mig i saa mange maade giortt oc beuist haffuer, huilkid then euige Gud eder vell beløne skall, for thett er icke j min macktt, att ieg thett mett eder forskylle kand. Min allerkieriste moder, beder ieg eder saa ganske ydmygeligen oc gierne, att i ville icke for glemme dett lerid oc then s. 376vnder kiortell, som i loffuede mig, der i vor y Kiøbenhaffn; ieg ville saa gierne, att ieg kunde haffue faatt thett leridtt mett thett første; om i kunne komme ther tiill mett, tha viille ieg gerne bede eder der om, for ieg haffuer ingen serke eller gode halskleder. Giffuer ieg eder venlig tiill kiende, att Eskill Oxse tafftte den trette, hand haffde med Eskill Gøde om hans gaard i Køffuenhaffn, hand viille hafftt fra hannom; thett gick icke efftter hans viille, Gud vere loffued. Gud giffue, thett kunde liige saa gaa lehand mett Stiernholm, som thett vell gjør mett Gudz hielp. Min aller kieriste moder, min morsøster skriffuer eder vell alle hande ny tiende tiill; ieg giffuer eder oc venlig tiill kiende, att lehand Oxze er nu kommen j landett igen oc the andre mett, som vor vde mett. Ieg ved nu inthett andett att skriffue eder tiill paa thenne thitt; ieg beder eder gierne, att i icke viille bliffue vred paa mig, for j(!) beder ier nu om saa møgett. Min allerkieriste moder, viill i vell gjøre oc haffve then vmage oc siige min fader mange gode netter paa mine vyne; then allmecktigste Gud vill ieg haffue eder beffalendis, hand bevare baade min fader oc eder fra alltt ontt, Amen. Iamffru Bendigtt ¹⁾ lader siige min fader oc eder mange gode netter. Skreffued paa Hilleridz holm vor froue dag anno dominj mdlvj.

Sebille Gyllenstjerne.

(Bagpaa: Spor af Seglet og Udskriften:)

Erlig oc velbyrdig quinde fru Anne her Maans Gyllenstierns, min kiere moder, ganske ydmygeligenn tiill skreffued.

Skørringe 27. Maj. 1577.

Sibylle Gyldenstjerne til Birgitte Bølle.

Hun længes efter at komme hende til Ords; i København har hun for ikke længe siden været, men havde dér ingen gode Venner, som vilde hjælpe hende.

Mynn allerkierriste Birgitthe och kierre søster, gud alsommetigste haffue diig nu och altidh y sinn faderliig fry[ckt] och beskermelsze, och hannd beuare diig fraa altth thett, de[g] schade kanndh enthenn till siell eller liiff, thett will ieg ynndsche diig saa troliigtt aff altth mitth hiærthe som mig sielff. Kierre søster, tacker ieg diig saa ganndsche wennliigen och giernne for altth hulhedtt och gott, som thw mig wdj mannge maade giorth och beuist haffuer, och synderliig for thinn guode, welmenthe schriffuelsze, som ieg for fire eller fem dage sidenn fraa diig bekommith haffuer, huilkith baade thett och altth annditth hulhedtt schall werre hoes mig, saa lennge ieg leffuer, wforglemth och alle minne dage goduilligen och giernne aff formouffuen mett diig igennorschylle will, mett huis ieg nogen tidh widh att gørrre, thett thw kanndtt haffue thiennist eller gott aff, ther schaltt thw icke haffue merre thuiffuell paa, endh som ieg worre thin egen borren søster. Min allerkierriste Birgitte, formerckthe ieg wdj thin schriffuelsze, atthw haffde actth diig hiidh offuer till lannditth, førren s. 279atthw spurde, thett døde saa wdj Laalandh, saa schall gud widitth, atthett haffde werritt miig rettheliig kiertth, haffde tidenn ellers kunde siig saa begiffuith, atth thw T kunne haffde komith her offuer, atth ieg haffde kunditth komitth diig till ordz, thw maa wist trodh, att mig lenngis rettheliig fast eptther att wille talle mett diig. Saa widh ieg icke, nar thett kand sche, fordj thw aether, som ieg formercker y thin schriffuelsze, strax offuer till Judlanddh, och ieg jcke paa thenne tiidh kanndh komme till Køpinghaffn, forthj thett er icke lennge, siden ieg wor ther, thett ieg schall siige, gud bed[re] mig, ieg haffde jnnghen gode wenner, som mig paa thendh tidh wille hielpe mig ther till guode. Kierre søster, saa will ieg nu icke lennger opholde diig mett thenne minn schriffuelse, men ieg gørr alle minne dage giernne, huis thw kandtt werre thiennt mett eller haffue gott aff, thett gudh kiende, huilckin ieg nu och altidh will haffue diig befaenndis. Gørr well och siig Christopher och thinne jomfrur mannge thuszinde godenetther paa minne wegnne. Datum Schøring then 27. maj aar etc. 1577.

Sebilla Gyldenstiern ¹.

1562—71.

Sibylle Gyldenstjerne til Birgitte Gjõe.

Et Brev fra Birgitte Gjõe vil hun sende videre til dets Bestemmelsessted. Af den Vin, Fru Birgitte har syntes saa godt om, haaber hun at kunne skaffe hende saa meget, som ønskes. Hun takker Gud for, at Fru Birgitte kom vel over Bæltet. Om en Jomfru og en Karl, som de have talt om. Om hendes Helbredstilstand.

Myn hyerte kere morsøstir², ieg tackir edir saa ganske veluiligen och gernne for altth thett møgitt ære och gode, som y mig altid vdy mange maade giortt och beuist haff [uir], och synderlig for ederz gode skriffuilser, som ieg haffuir nu faatt fra eder paa ien stackitt tid. Ieg vill thett ale mine dage goduiligen oc gernne mett eder ygen forskyle, om thett vore y min magtt, oc ieg viste att kunde gøre thett, y kand haffue tienist heler gott aff, som y vell aff mig forskyltt haffuir oc ieg edér pligtig er. M. a. k. morsøstir, feck ieg ederz skriffuilse y gor oc itt anditt breff, som y haffde s. 386skreffuitt Mortin Suendsin¹ till, huilket ieg vill sende hanom mett itth vist bud, saa hand skall faa thett. Som y oc saa skriffuir mig tiill, att y tale Iørgen Vale² till om itth fad vin paa ij amir, ther skule vere saa sur som then, y drack aff her, oc y vile vide, om y kunde faa then, tha skule ederz bud stragst komme hid effter then, saa giffuir ieg eder venlig till kende, att then skipir er icke end nu komin, dog vente vy hanom huer dag, och tror ieg vist, att hand skall føre god vin. Saa fremtt som hand haffuir nogen, ther ieg vid, eder tiener, ta skall. y vist faa itt fad paa ij amir hellir och iij, om ther var icke saa smaa fad som paa ij amir. A. k. m., y kand aldrig troff, saa ontt thett giorde mig, att ieg spurde, thett y kom offuir y saa stor fare, gud vere loffuit, ther vor hoz edir mett sin beskermilse oc halp eder, thett y kom vell till lande³. Y skall haffue saa tusin faald møgin stor tack, for y haffuer tald mett Eskild om then iomffru, som y vell selff ved, hand ville icke drett⁴ lade sig mercke ther mett for mig. Thenne karll vill ieg gernne hielpe till gode hoz Eskill for ederz skyld, ieg viste icke, thett hand skule till Eskild, for nu y skreff mig thett till. M. a. k. morsøstir, ieg vill paa thenne thitt icke lenger vmage eder mett thenne min ringe skriffuelse. Y skall altid finde mig ga[n]ske goduilig till att gøre altt thett, ieg ved eder till vilge och gode kand vere, saa yderligh, som ieg vore ederz egin datir. Ieg giffuir edir venlig till kende, att thett er nu hoffsomtt⁵ mett mig, ieg kand troff, att thett vill icke bliffue møgitt bedre mett mig, før gud gør min sag andirlunde⁶. Her mett eder then almecktigste gud beffalindiz. Oc bedir edir gernne, att y vill vell gøre och s. 387sige ederz iamffruer mange gode netir paa mine veyne. Skreffuitt paa Nybore then xj ocktobir.¹

Cebile Gylinstiern.

Egenhænd. Orig. uden Omslag i Rigsark., Adelsbreve XXV. 167.